

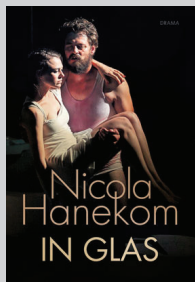
Nicola Hanekom se *In glas*: Die donker nadraai van onvervulde begeerte

Book Title:

In glas

Book Cover:

Author:

Nicola Hanekom

ISBN:

978-1-4853-0598-9

Publisher:

Protea Boekhuis, 2018, R180*

*Book price at time of review

Review Title:

Nicola Hanekom se *In glas*:
Die donker nadraai van
onvervulde begeerte

Reviewer:

Lida Krüger¹

Affiliation:

¹Department of English
Studies, University of
South Africa, South Africa

Corresponding author:

Lida Krüger,
krugeja@unisa.ac.za

How to cite this book review:

Krüger, L., 2019, 'Nicola
Hanekom se *In glas*:
Die donker nadraai van
onvervulde begeerte',
Literator 40(1), a1560.
<https://doi.org/10.4102/lit.v40i1.1560>

Read online:

Scan this QR
code with your
smart phone or
mobile device
to read online.

Nicola Hanekom beskryf haarself in die biografiese nota agterin *In glas* as aktrise, eerder as dramaturg. Tog het sy teen dié tyd al haar status as dramaturg gevestig met haar plekspesifieke trilogie, *Betésda*, *Lot* en *Babbal*, haar eenvrouvertoning, *Hol*, asook *Die pad byster* (2014) en *Land van skedels* (2016). Die invloed van Hanekom se nering as aktrise is egter duidelik uit die opvoeringsgerigtheid van haar dramas. Wanneer gehore kaartjies vir 'n Hanekom-toneelstuk koop, verwag hulle 'n visuele skouspel wat slegs in die teater ervaar kan word. Dit is juis daarom dat die omslagfoto's van die gedrukte teks, wat waarskynlik tydens die toneelstuk se speelvak in 2015 geneem is, nie net vir 'n visueel treffende publikasie sorg nie, maar ook die leser help om 'n opvoering van die drama te verbeeld.

In glas vertel die verhaal van 'n paartjie, Gideon en Lottie, wat daarna smag om kinders te hê, maar onvrugbaar is. Die suggestie word geskep, maar wel nie ontwikkel nie, dat hulle boonop vasgekeer is in 'n voorstedelike, Kaapse samelewing wat 'n hoë premie op tradisionele vroulike deugde plaas: binnenshuise versiering, netheid, naaldwerk en vrugbaarheid. Gideon en Lottie is verder ook sogenaamde *vloggers*: hulle hou aanlyn dagboek en dokumenteer deur middel van YouTube-video's hulle *in vitro*-pogings. Hierdie video's wat op televisieskerms aan die gehoor vertoon word, is 'n effektiewe manier om die aanloop tot die gebeure wat op die verhoog uitgebeeld word, weer te gee. Dinge op die verhoog neem vinnig 'n steurende wending as Lottie ál meer psigoties en desperaat raak nadat haar eerste swangerskap na vier *in vitro*-pogings op nege weke spontaan aborteer.

Die miskraam het nie net 'n negatiewe invloed op Lottie se geestesgesondheid nie, maar ook op die paartjie se huwelik. Hulle interaksie is beleefd, maar geforseerd. Onder die oppervlak skuil daar egter verwyte, skuldgevoelens en eensaamheid. Dit word deur middel van Bul en Poppie, Lottie en Gideon se onderskeie 'binnestes' uitgebeeld. Dit is 'n doeltreffende manier om teenstrydighede deur middel van 'n visuele metafoor voor te stel. Bul en Poppie is ook uiterlik – en moontlik psigologies – Lottie en Gideon se teenpole, of skadukante. Verder is die verhoog ook vol en besig tydens die klimaks van die stuk, wanneer hierdie personasies mekaar verbaal en fisiek takel.

In glas beeld wel nie slegs die ontrafeling van 'n huwelik en die psigologiese agteruitgang van 'n individu as gevolg van die onvervulde begeerte om kinders te hê uit nie, maar kan ook breër gelees word. Enige onvervulde begeerte wat in 'n verblindende, obsessiewe, selfgesentreerde drang ontaard, word deur die drama aangeraak. Verder word 'n ontstellende rasseverhouding in die drama uitgebeeld. Die enigste ander karakters met wie Gideon en Lottie deur die loop van die drama te doen het, is Faith, hulle huishulp, en die ongesiene sekswerker met wie Gideon vir Lottie verneuk het. Albei hierdie swart vroue staan bloot in diens van Gideon en Lottie se begeertes en word as 't ware weggewerp indien hulle nie meer van nut is nie. Na afloop van die skokkende klimaks van die stuk, waarin Faith die slagoffer is, probeer Gideon sy dade regverdig deur te sê 'sy's net 'n bediende'. Die woord *bediende* is duidelik 'n eufemisme vir 'n skreiende raspejoratief. Om egter 'n eufemisme hier te gebruik, versag die diepliggende rassisme wat die karakters se dade onderlê en ondermyn dus die skerp sosiale kritiek wat die drama tot dusver gelewer het.

Lottie se karakter blyk 'n stereotipe van 'n tuisteskepper te wees. Haar eenvlakkigheid veroorsaak 'n afstand tussen haar en die gehoor en die gebeure is dus minder skokkend as wat dit sou gewees het indien sy 'n ronde karakter was met wie die gehoor makliker kon identifiseer.

Die drama se ritme en tempo skep wel 'n spanning wat veral tasbaar behoort te wees as die stuk in 'n klein ruimte opgevoer word, soos die teks aanbeveel. Die teks is dus nie op lesers of

Copyright: © 2019. The Authors. Licensee: AOSIS. This work is licensed under the Creative Commons Attribution License.

'n gehoor gemik wat onstellende dramas vermy nie. Dié wat wel nie wegstrem van 'n ongenaakbare uitbeelding van die donker wendings wat persoonlike teleurstelling kan veroorsaak nie, sal hierby aanklank vind.

In glas se toneelmatigheid beïndruk en die teks spreek belangrike en relevante kwessies aan. Dit is dus jammer dat die trefkrag van die teks effens afgestomp is deur 'n eufemisme en 'n eenvakkige karakter.